

Книга Даниїла - Номер дев'яносто сім

Потрійне застосування Іллі: розкриття пророчої динаміки протистояння сучасного Вавилону

Jeff Pippenger
2024-02-29

Потрійне застосування Іллі представляє зовнішні елементи Іллі останніх днів. Ілля представляє одну людину, але також рух людей. Рух людей, які приєднуються до посланця Іллі, виводиться зі стану та досвіду, які представляє Лаодикія.

І прийшов Ілля до всього народу й сказав: Доки ви будете вагатися між двома думками? Якщо Господь є Богом, йдіть за Ним; а якщо Ваал, то йдіть за ним. А народ не відповів йому жодним словом. Тоді Ілля сказав народові: Я, тільки я один, залишився пророком Господа; а пророків Ваалових чотириста п'ятдесят чоловік. 1 Царів 18:21, 22.

Чи то в русі першого, чи третього ангела, ті, хто приєднувався до посланця того періоду, були або виведені з історії, представленої церквою в Сардах, або з історії, представленої церквою в Лаодикії. Обидві церкви представлені запитанням Іллі: доки народ вагатиметься між двома думками? Дві думки, між якими вони вагаються, представлені «спором» Авакума. «Спір» другого розділу книги Авакума — це спір між правильною та неправильною методологією. Люди, що живуть, коли настає час цього спору, як у мілеритській історії, так і в історії останніх днів, не певні, чи зійти з паркану, а якщо й зійти, то не знають, на який бік паркану їм зійти. Тому вони не відповідають ані словом.

Господь установив випробування в історії першого та третього ангелів, яке мало виявити, чи є справжньою вісткою пізнього дощу одна сторона полеміки — представлена богословською методологією відступницького протестантизму, — чи методологія правил Міллера щодо тлумачення пророцтв, включно з правилами, прийнятими організацією «Future for America». Випробування на горі Кармел, яке має розпочатися під час невдовзі прийдешнього недільного закону у Сполучених Штатах, вимагає, щоб Бог показав, хто є Його уповноваженим посланцем, як Він зробив з Іллею та в міллеритській історії 1844 року. Подібно до випадку з Іллею та тими, хто спостерігав, але не бажав зайняти позицію, методологію було й буде підтверджено здійсненням публічно проголошених пророцтв.

Пророцтва Даниїла та Івана слід розуміти. Вони тлумачать одне одного. Вони дають світові істини, які кожному слід розуміти. Ці пророцтва мають бути свідченням у світі. Своїм виконанням у ці останні дні вони самі себе пояснять. Kress Collection, 105.

Коли зійшов вогонь і пожер жертву Іллі, Бог підтверджував тим, хто мовчки спостерігав, що Ілля є Його представником, але тоді для Ахава, Єзавелі та її лжепророків уже було запізно. Це також сталося напередодні 22 жовтня 1844 року в історії міллеритів, і це станеться знову напередодні недільного закону, що невдовзі настане, прообразом якого є 22 жовтня 1844 року. На жаль, ті, хто чекатиме до того моменту, щоб ухвалити рішення, вже за

замовчуванням опиняться на неправильному боці питання. Вибір посланця Іллі має передувати його протистоянню з Ахавом, Єзавеллю та її лжепророками. Після того як підтвердження було здійснене вогнем, що пожер жертву Іллі, Ілля вбив лжепророків.

Лжепророк є шостим царством у біблійному пророцтві й завершить своє правління як шосте царство під час недільного закону, що незабаром настане, який відповідає моменту, коли Ілля знищить лжепророків. Після цього почалося повне виливання дощу. В історії міллеритів посланця та його вістку було розпізнано на противагу тим, хто в цьому контексті почав виконувати свою роль як відступницьке протестантство (яке є лжепророком за свідченням Іллі і однією з трьох сил, що ведуть світ до Армагеддону). Бог постановив, що після 22 жовтня 1844 року щойно розпізнаний істинний пророчий рух завершить Його працю на землі, але рух перейшов у Лаодикію і невдовзі потому перестав бути «рухом», бо став юридично визнаною Церквою.

Маючи на увазі ці риси першого Іллі, ми тепер розглянемо пророчі характеристики другого Іллі, щоб визначити й встановити, хто є третім Іллею останніх днів. Ісус назвав Івана Хрестителя тим, хто виконав останнє пророцтво Старого Завіту.

Ось Я пошлю до вас пророка Іллю перед приходом великого й страшного дня Господнього: І він наверне серце батьків до дітей, і серце дітей до батьків їхніх, щоб Я не прийшов і не вразив землю прокляттям. Малахії 4:5, 6.

Хоч Ісус назвав Івана Іллею, що мав прийти, Іван не повністю відповідав усім елементам пророцтва про Іллю, який має прийти, бо третій і останній Ілля приходить перед великим і страшним днем Господнім, який є часом семи останніх кар, що завершуються другим пришествям Христа. Проте Іван усе ж був другим Іллею, і його свідчення, поєднане зі свідченням першого Іллі, визначає та утврджує третього й останнього Іллю.

Подібно до того, як Ілля протистояв потрійному уособленню дракона, звіра й лжепророка сучасного Вавилону, так і Іван зіткнувся з римською владою (Іродом), нечистою жінкою (Іродіадою) та її дочкою (Саломією). Гора Кармель була прообразом 22 жовтня 1844 року, що, своєю чергою, представляє недільний закон у Сполучених Штатах. Під час кризи недільного закону утворюється потрійний союз.

«Декретом, що узаконює установу Папства всупереч Божому закону, наша нація повністю відступить від праведності. Коли Протестантизм простягне свою руку через прірву, щоб схопити руку Римської влади, коли він сягне через безодню, щоб потиснути руку Спіритизмові, коли під впливом цього потрійного союзу наша країна зречеться кожного принципу своєї Конституції як протестантського і республіканського правління та створить умови для поширення папських неправд і оман, тоді ми знатимемо, що настав час для дивовижної діяльності Сатани і що кінець близько». Свідчення, том 5, 451.

В історії про Ірода ми бачимо, що, як представник язичницького Риму, він є представником «десяти царів» язичницького Риму, і тому символізує десять царів сімнадцятого розділу Об'явлення, які віддають своє царство блудниці на одну годину. Ахав був прообразом

Ірода. Обидва перебували в шлюбах, що були незаконними. Ахав, який був з Ізраїлю, мав заборону одружуватися з жінкою, що не була ізраїльтянкою, а Ірод узяв за дружину жінку свого брата. Блуд блудниці Тира і Вавилону з царями землі представлений через незаконні стосунки Ахава та Ірода з Єзавеллю та Іродіадою.

Протистояння на горі Кармель з Ахавом було представлено як святкування дня народження Ірода. За недільного закону Сполучені Штати перестають бути шостим царством біблійного пророцтва, а десять царів стають сьомим царством. У день їхнього народження як сьомого царства Ірод на п'яному бенкеті погоджується віддати до половини свого царства Саломії, дочці Іродіади. Десять царів погоджуються віддати своє царство звірові, і вони роблять це, бо були обмануті лжепророком (Сполученими Штатами) і є духовно «сп'янілі».

На горі Кармель лжепророки танцювали весь день, намагаючись обманути, а на бенкеті з нагоди дня народження Ірода Саломія, дочка Іродіади, виконала танець, щоб обманути п'яного царя. Таким чином дочка Іродіади заручилася владою Ахава, щоб убити Івана Хрестителя. Під час недільного закону у Сполучених Штатах Сполучені Штати обманом змусять увесь світ прийняти всесвітній образ звіра, який являє собою царство, наполовину церковне, наполовину державне. Обман світу з боку Сполучених Штатів, які є лжепророком троїстого союзу, був прообразно показаний танцем пророків Єзавелі та танцем дочки Єзавелі (Саломії), бо Єзавель — це католицизм, а відступницький протестантизм — її дочки (як Саломія).

Переслідування починається зі скоро прийдешнього недільного закону, пов'язаного зі смертю, як це символізовано відсіченням голови другого Іллі та покладанням її в кошик для папства, представленого Іродіадою. У той момент смертельна рана папства повністю загоюється, воно вже не забуде, і пізній дощ виливається без міри, коли підноситься знамено ста сорока чотирьох тисяч. Тоді іслам третього горя завдає удару, і починається поступовий суд над великою блудницею, що сидить на багатьох водах. Її суд подвоюється.

І почув я інший голос із неба, що казав: Вийдіть із неї, народе Мій, щоб ви не стали учасниками її гріхів і щоб ви не зазнали її кар. Бо гріхи її дійшли аж до неба, і Бог згадав її беззаконня. Відплатіть їй так, як і вона відплатила вам, і дайте їй удвічі за її діла; у чашу, яку вона наповнила, налейте їй удвічі. Об'явлення 18:4-6.

Її суд буде подвійним, бо її ще не було засуджено за вбивства, які вона вчинила в Темні віки — з 538 по 1798 рік. У п'ятій печаті ті, кого папство вбило, символічно зображені під жертвовником і запитують, коли Бог здійснить суд над блудницею Риму, а їм сказано спочивати у своїх могилах, доки не сповниться число другої групи мучеників, яких мають убити так само, як їх було вбито. Коли настане її суд, він буде подвійним, бо до того часу вона двічі вб'є вірних Богові людей.

І коли Він відкрив п'яту печать, я побачив під жертвовником душі тих, що були вбиті за Слово Боже та за свідчення, яке вони мали; і вони волали гучним голосом, кажучи: Доки, Владико, святий і правдивий, не судиш і не мстишся за нашу кров на тих, що живуть на землі? І було дано кожному з них білу одежу; і сказано їм, щоб вони ще

спочили трохи часу, доки доповниться число їхніх співслужителів і братів їхніх, які мають бути вбиті, як і вони. Об'явлення 6:9–11.

Сестра Вайт відносить епізод з мучениками п'ятої печаті до часу недільного закону, де інше Боже стадо покликане вийти з Вавилону, що є бенкетом з нагоди дня народження Ірода, коли десять царів погоджуються віддати своє сьоме царство восьмому царству, яке є з семи.

"Коли було відкрито п'яту печатку, Іван Богослов у видінні побачив під жертвником тих, що були вбиті за Слово Боже і свідчення Ісуса Христа. Після цього відбулися події, описані у вісімнадцятому розділі Об'явлення, коли вірні та істинні покликані вийти з Вавилону. [Об'явлення 18:1-5, цитовано.]" Публікації рукописів, том 20, 14.

Ті, хто покликані вийти з Вавилону, становлять другу групу мучеників, яких убиває папство, подібно до того, як Іродіада вчинила з другим Іллею. Сестра Вайт також ставить п'яту печатку при відкритті останньої печаті.

«І коли він відкрив п'яту печатку, я побачив під жертвником душі тих, що були вбиті за Слово Боже і за свідчення, якого вони трималися; і вони закликали гучним голосом, кажучи: Доки ж, Владико, Святий і Правдивий, Ти не судиш і не мстиш за нашу кров тим, хто живе на землі? І було дано кожному з них білі шати [Їх було визнано чистими й святими]; і було сказано їм, щоб вони спочили ще на малий час, доки також не виповниться число їхніх співслуг та братів, що мали бути вбиті, як і вони» [Об'явлення 6:9-11]. Тут Іванові були представлені картини, які не були реальністю, а тим, що мало бути через певний час у майбутньому.

"Об'явлення 8:1-4 цитовано." Публікації рукописів, том 20, 197.

Молитви тих, кого папство вбило під час Темних віків, «згадуються» під час відкриття «сьомої печаті», що вказує на те, що «сьома печатка» відкривається з настанням недільного закону, який незабаром буде запроваджено, бо саме тоді Бог згадує її беззаконня.

І почув я інший голос із неба, що казав: Вийдіть із неї, народе Мій, щоб ви не стали учасниками її гріхів і щоб ви не зазнали її кар. Бо гріхи її дійшли аж до неба, і Бог згадав її беззаконня. Відплатіть їй так, як і вона відплатила вам, і дайте їй удвічі за її діла; у чашу, яку вона наповнила, налейте їй удвічі. Об'явлення 18:4-6.

Перший Ілля свідчить про протистояння, що відбувається між ста сорока чотирма тисячами та потрійним союзом, який веде світ до Армагеддону в останні дні. Другий Ілля (Іван Хреститель) повторює й розширює свідчення першого Іллі, і разом (рядок за рядком) вони визначають і встановлюють пророчі ознаки третього й останнього Іллі. Третій Ілля представлений початковим Іллею (Міллером) і завершальним Іллею, бо рух першого ангела повторюється в русі третього ангела.

Бог визначив вістям 14 розділу Об'явлення їхнє місце в ряду пророцтв, і їхня праця не має припинитися аж до завершення історії цієї землі. Перша і друга ангельські вісті й досі є істиною для цього часу і мають іти паралельно з наступною. Матеріали 1888 року, 803, 804.

Третій Ілля має печатку Альфи та Омеги, бо вона представляє Іллю початку й кінця. І перший, і останній Ілля представляють рух — або першого, або третього ангела з чотирнадцятого розділу Об'явлення.

«Служіння Івана Хрестителя і служіння тих, хто в останні дні виходять у душі та сили Іллі, щоб пробудити народ від його байдужості, є в багатьох відносинах однаковими. Його служіння є прообразом служіння, яке має бути звершене в цю добу. Христос має прийти вдруге, щоб судити світ у праведності. Посланці Божі, які несуть світові останнє попереджувальне послання, повинні приготувати шлях для другого приходу Христа, як Іван приготував шлях для Його першого приходу. У цій підготовчій праці, “кожна долина буде піднесена, і кожна гора буде понижена; і криве стане прямим, а нерівні місця — рівними”, бо історія має повторитися, і знову “слава Господня відкриється, і всяке тіло разом побачить її, бо уста Господні сказали це”».» Південний Сторож, 21 березня 1905.

Потрійне застосування Іллі представляє протистояння між Іллею та пов'язаним з ним рухом, з одного боку, і троїстим союзом Сучасного Вавилону — з іншого. Воно тісно пов'язане з потрійним застосуванням посланця, який готує шлях для Посланця Заповіту, але та лінія представляє внутрішню динаміку руху та посланця. В обох потрійних застосуваннях третє й остаточне сповнення посланця та руху представлені Альфою та Омегою, які представляють початкове та завершальне сповнення.

Третій і останній Ілля представляє рух третього ангела, який є рухом ста сорока чотирьох тисяч, що будуть піднесені як стяг, щоб покликати велику множину з Вавилону, коли настане година великого землетрусу одинадцятої глави Об'явлення. Перед тією годиною вісник і рух будуть розпізнані на відміну від фальшивого руху, який проголошує фальшиву вістку пізнього дощу про мир і безпеку.

Відмінності між істинною й хибною звісткою та вісником слід розпізнавати за виконанням звістки. Ці статті почали виходити наприкінці липня 2023 року, і ще задовго до різанини 7 жовтня в них уже зазначалося, що істинна звістка пізнього дощу визначає, що іслам є третім горем, і що ця звістка розпочалася 11 вересня 2001 року. У статтях зазначалося, що гнів народів, який, згідно з натхненням, почався тоді, був подібний до жінки в родових муках, і тому гнів і лиха, що спіткали планету Земля, продовжуватимуть наростати до закінчення часу благодаті.

Ми продовжимо дослідження у нашій наступній статті.

О, якби народ Божий усвідомлював близьке знищення тисяч міст, нині майже відданих ідолопоклонству! Але багато з тих, хто мав би проголошувати істину, звинувачують і засуджують своїх братів. Коли перетворювальна сила Бога зійде на уми, відбудеться рішуча зміна. Люди не матимуть схильності критикувати і руйнувати. Вони не займатимуть позиції, яка перешкоджає світлу світити світові. Їхня критика, їхні звинувачення, припиняться. Сили ворога збираються до бою. Попереду суворі битви. Тримайтеся разом, мої брати і сестри, тримайтеся разом. Єднайтеся з Христом. 'Не

кажіть: Змова, . . . і їхнього страху не бійтеся і не лякайтеся. Освячайте самого Господа Саваофа; і нехай Він буде вашим страхом, і нехай Він буде вашим трепетом. І Він буде святилищем; але каменем спотикання і скелею спокуси для обох домів Ізраїля, пасткою і сіттю для жителів Єрусалима. І багато хто з них спіткнеться, і впаде, і розіб'ється, і потрапить у сіті, і буде схоплений.'

Світ — театр. Актори, його мешканці, готуються зіграти свою роль в останній великій драмі. Про Бога забувають. Серед великих мас людства немає єдності, хіба що люди об'єднуються, щоб здійснити свої егоїстичні наміри. Бог спостерігає. Його наміри щодо бунтівних підданих здійсняться. Світ не відданий у руки людей, хоча Бог дозволяє стихіям смуги й безладдя панувати певний час. Діє сила знизу, щоб наблизити останні великі сцени драми — Сатана приходить як Христос і діє з усією оманю неправди в тих, хто об'єднується в таємні товариства. Ті, хто піддаються пристрасті до об'єднання, здійснюють задуми ворога. За причиною настане наслідок.

Беззаконня майже досягло своєї межі. Сум'яття охопило світ, і великий жах незабаром прийде на людей. Кінець уже дуже близько. Ми, які знаємо істину, повинні готуватися до того, що незабаром вразить світ як приголомшлива несподіванка. Review and Herald, 10 вересня 1903 р.